

Sygn. akt II K 205/15

Ds 2072/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Myśliborzu II Wydział Karny, w następującym składzie:

Przewodniczący: PSR Paweł Rampała

Protokolant: Dagmara Matusiewicz

w obecności Prokuratora: Lucyny Dąbskiej

po rozpoznaniu w dniach: 15.06.2015 r., 13.07.2015 r., 14.09.2015 r.

sprawy **P. D.**

s. A. i Z. z domu K.

ur. (...) w D.

oskarżonego o to, że:

W bliżej nieustalonym okresie, lecz nie wcześniej niż od grudnia 2013 roku do dnia 28 listopada 2014 roku w miejscowości D. przy ulicy (...), po uprzednim wykuciu w ścianie otworu i podłączeniu przewodu elektrycznego do włącznika światła w toalecie mieszkania przy ulicy (...) w D. należącego do M. P. stworzył elektryczną instalację poza licznikową zasilającą urządzenia znajdujące się w mieszkaniu oznaczonym numerem (...) należącym do A. D., a następnie dokonał nielegalnego poboru energii elektrycznej, czym działał na szkodę M. P. w wysokości 3.562,08 zł, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozpoznawania jego znaczenia oraz pokierowania swoim postępowaniem

tj. o czyn z art. 278§5kk w zw. z art. 31§2 kk

1. Oskarżonego P. D. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym ustaleniem, że wartość nielegalnego poboru energii elektrycznej nie była wyższa niż 500 zł i po przyjęciu, że czyn oskarżonego stanowi wypadek mniejszej wagi z art. 278§3kk w zw. z art. 31§2kk na podstawie art. 278§3kk w zw. z art. 31§2kk, art. 34§ 1 i 2kk, art. 35§1kk w zw. z art. 4§ 1kk wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności z jednoczesnym obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w miesiącu.

2. Przyznaje od Skarbu Państwa na rzecz Adwokata P. P. (1) kwotę 1239,84 zł w tym 231,84 zł VAT tytułem nieopłaconej obrony świadczonej z urzędu oskarżonemu.

3. Zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty Skarbowi Państwa kosztów sądowych i nie wymierza mu opłaty.

Sędzia

Paweł Rampała

Sygn. akt II K 205/15

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Myśliborzu

z dnia 21 września 2015 r.

P. D. zamieszkuje w D. przy ul. (...) w mieszkaniu o powierzchni 23 m², składającym się z dwóch pokoi i kuchni. Rodzina składa się z siedmiu osób. Właścicielem mieszkania jest ojciec P. A. D.. W mieszkaniu bezpośrednio przylegającym do mieszkania rodziny D. zamieszkuje M. P..

W grudniu 2013 r. oskarżony stworzył elektryczną instalację poza licznikową w ten sposób, że wykuł w ścianie otwór i podłączył przewód elektryczny do włącznika światła w toalecie mieszkania należącego do M. P.. W ten sposób oskarżony zasilal urządzenia elektryczne znajdujące się w jego mieszkaniu do 28 listopada 2014 r. Wartość energii elektrycznej nielegalnie pobranej z instalacji M. P. nie była wyższa niż 500 zł. W dniu 28 listopada 2014 r. kontrolerzy Rejonu (...) w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. – Z. L. i P. S. dokonali kontroli instalacji elektrycznej w mieszkaniu przy u. Leśnej 13/4 celem ustalenia, czy nie jest dokonywany nielegalny pobór energii. Na miejscu na klatce schodowej w budynku nr (...) znajdują się dwa liczniki, jeden licznik przedpłatowy należący do mieszkania (...), a drugi licznik zwykły należący do mieszkania (...). Na miejscu stwierdzono na liczniku przedpłatowym brak poboru energii elektrycznej pomimo załączonych odbiorników elektrycznych w mieszkaniu (...). Natomiast licznik należący do mieszkania (...) należący do M. P. wykazywał duży pobór energii elektrycznej pomimo wyłączonych wszystkich odbiorników elektrycznych w mieszkaniu M. P.. Stan plomb na obu licznikach był dobry. Podłączenie do instalacji zalicznikowej od licznika M. P. nastąpiło poprzez przecięcie przewodu elektrycznego wykonanie tzw. wpinki, która zasilala instalację elektryczną w mieszkaniu (...).

W wyniku kontroli stwierdzono, że od instalacji odbiorczej (puszka instalacyjna w łazience) mieszkania zajmowanego przez M. P. podłączono przewód, którego drugi koniec zasilal instalację sąsiada – P. D., poprzez wykucie w ścianie otworu i podłączenie się do włącznika światła toalety pana P.. Takie podłączenie powodowało korzystanie z energii przez D. na koszt M. P.. Na liczniku przedpłatowym u D. był stan 00, pomimo tego, że w pomieszczeniu mieszkalnym D. było załączone urządzenie elektryczne. Licznik M. P. wskazywał duży pobór energii pomimo wyłączenia wszystkich urządzeń elektrycznych.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego k. 136-137 w zw. z k. 22-24, 37-38, 95-96,
- zeznania świadka M. P. k. 137 -138 w zw. z k. 2-4
- zeznania świadka Z. L. k. 150-151,
- zeznania świadka D. K. k. 150;
- zeznania świadka P. S. k. 151;
- protokół oględzin miejsca k. 9-11;
- dokumentacja fotograficzna – k. 14 – 16
- protokół oględzin k. 64-65,
- dokumentacja fotograficzna k. 66-74,
- pismo z dnia 29.12.2014r. – k. 51;
- upoważnienie do przeprowadzenia kontroli nr (...) – k. 56;

- protokół kontroli nr (...) – k. 57
- archiwum wpłat k. 119,
- zużycie energii elektrycznej od 01.01.2010r. do 31.12.2014r. k. 165
- archiwum wpłat z okresu od 01.01.2010r. do 31.12.2014r. k. 166
- faktura VAT z dnia 31.05.2010r. k. 167,168
- faktura VAT z dnia 25.05.2011r. k. 169,170
- faktura VAT z dnia 28.05.2012r. k. 171, 172
- faktura VAT z dnia 06.06.2013r. k. 173,174
- faktura VAT z dnia 26.05.2014r. k. 175,176
- faktura VAT z dnia 30.01.2015r. k. 177,178

P. D. urodził się w dniu (...)r. w D.. Jest kawalerem, ojcem 2 dzieci w wieku 11 lat oraz 1 rok, na utrzymaniu jedno dziecko Ma wykształcenie gimnazjalne, nie ma zawodu. Jest bezrobotny, utrzymuje się z renty socjalnej w wysokości ok. 426,57 zł netto. Nie ma mienia większej wartości.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego P. D.
- decyzja ZUS z dnia 12.02.2013r. k. 61;
- orzeczenie k. 62;
- decyzja lekarza orzecznika ZUS z dnia 17.01.2013r. – k. 63.

U oskarżonego P. D. aktualnie, jak i w okresie krytycznym nie rozpoznano choroby psychicznej. U oskarżonego stwierdzono intelekt na pograniczu upośledzenia umysłowego stopnia lekkiego i umiarkowanego. Oskarżony w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. W aktualnym stanie psychicznym nie wymaga on pobytu ani leczenia w oddziale psychiatrycznym. Może on brać udział w czynnościach postępowania przygotowawczego oraz stawać przed Sądem. Ma umiarkowany stopień niepełnosprawności.

Dowody:

- orzeczenie nr 15 – (...) k. 86;
- dokumentacja k. 86,
- opinia sądowo-psychiatryczna k. 103-107.

P. D. był czterokrotnie karany sądownie. Wyroki skazujące zapadały jednak po popełnieniu przedmiotowego przestępstwa. P. D. został skazany za czyny z art. 286 § 1 kk. każdorazowo na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. M.in. wyrokiem Sądu Rejonowego w Myśliborzu z dnia 28 listopada 2014 r. w sprawie

o sygn. akt II K 304/14, a także wyrokiem Sądu Rejonowego w Myśliborzu z dnia 09.03.2015r. w sprawie o sygn. akt II K 561/14.

Dowody:

- informacja z Krajowego Rejestru Karnego – k. 186.

- odpisy wyroków k. 140-142,

Oskarżony P. D. w toku dochodzenia przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśniał, że podłączył się nielegalnie do instalacji M. P.. Nie przyznał się jednak do zarzucanego mu czasookresu.

Sąd zważył, co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych oparł się Sąd na wyjaśnieniach oskarżonego, zeznaniach świadków M. P., Z. L., D. K. i P. S.. Podstawę ustaleń stanowiły również wszystkie dokumenty precyzyjnie wskazane w części historycznej uzasadnienia.

Oskarżony zasadniczo przyznał się do winy a wiarygodności jego wyjaśnień nie dyskwalifikuje przekonywanie, że w okresie objętym zarzutem nie zawsze korzystał z zasilania P. oraz, że nie zużył tyle energii ile mu się zarzuca. P. sądowe dało podstawę do weryfikacji stanowiska Prokuratora o ilości zużytej energii, o czym mowa będzie wyżej.

Sprawstwo oskarżonego potwierdzają wyniki przeprowadzonej kontroli, a ponadto zeznania świadków P. S., Z. L. oraz D. K.. Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków. Nie były one kwestionowane przez strony i nie budziły wątpliwości Sądu. Są one jasne i logiczne. Korespondują z całokształtem dowodów i ustaleniami faktycznymi Sądu.

Przy rekonstrukcji stanu faktycznego Sąd wykorzystał dowody z dokumentów. Ich autentyczność i rzetelność nie budzi wątpliwości.

Weryfikacja dokumentów na okoliczność zużycia energii przez M. P. pozwoliła na szacunkowe ustalenie, że oskarżony nie mógł zużyć energii więcej niż wartej 500 zł. Błędem było zwracanie się do Spółki (...) o dokonanie obliczenia energii pobranej nielegalnie, gdyż oskarżony podłączył się do instalacji M. P.. Punktem wyjścia dla ustaleń w tym zakresie były zatem faktury VAT wystawione temu odbiorcy.

Okres czynu zarzucanego oskarżonemu to grudzień 2013 – 28 listopada 2014 r.

M. P. wystawiono faktury VAT za zużycie energii:

- w okresie od 20 maja 2013 r. do 14 maja 2014 r. na kwotę łącznie **92,37 zł**,

- w okresie od 12 maja 2014 r. do 15 stycznia 2015 r. na kwotę łącznie **702,88 zł**.

Jasne jest, że oskarżony, który podłączył się do instalacji P. nie mógł pobrać takiej ilości energii jaką wskazał Prokurator. Szacując kwotę pobranej energii uwzględnił Sąd różnicę między ilością wcześniej zużywaną przez pokrzywdzonego. Nie jest możliwe bardziej precyzyjne wyliczenie ilości zużytej energii, gdyż ustalenie zużycia dokonywane było w okresie rozliczeniowym, rocznym, w maju każdego roku.

Prokurator zarzucił oskarżonemu popełnienie czynu z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. W myśl tego przepisu ten, kto kradnie energię, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Zgodnie z art. 31 § 2 k.k. jeżeli w czasie popełnienia przestępstwa zdolność rozpoznawania znaczenia czynu lub kierowania postępowaniem była w znacznym stopniu ograniczona, sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary.

W myśl art. 278 § 3 w przypadku mniejszej wagi sprawca podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

W okresie nie wcześniejszym niż od grudnia 2013 r. do dnia 28 listopada 2014 r. P. D. dokonał po uprzednim wykuciu w ścianie otworu i podłączeniu przewodu elektrycznego do włącznika światła w toalecie mieszkania przy ul. (...) w D. należącego do M. P.. nielegalnego poboru energii elektrycznej o wartości nie przekraczającej 500 zł działając na szkodę M. P.. Oskarżony stworzył elektryczną instalację poza licznikową zasilające urządzenia znajdujące się w mieszkaniu oznaczonym numerem (...) należącym do jego ojca A. D..

Spoleczna szkodliwość czynu przypisanego oskarżonemu jak i stopień jego zawinienia są znaczne. Czyn ten nie był pierwszym popełnionym przez oskarżonego przeciwko mieniu w ostatnim okresie. Bez względu na wartość szkody ustawodawca kwalifikuje pobór energii jako przestępstwo. Można zasadnie przyjąć, że czyny przeciwko mieniu stały się w pewnym sensie stałym sposobem na uzyskiwanie korzyści.

Oskarżony w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu miał w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozpoznawania jego znaczenia oraz pokierowania swoim postępowaniem.

Na korzyść oskarżonego uwzględnił Sąd przyznanie się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Mając na uwadze stan zdrowia psychicznego oskarżonego oraz wartość energii, której zaboru dokonał przyjął Sąd wypadek mniejszej wagi w rozumieniu art. 278 § 3 kk.

Za popełniony czyn na podstawie art. 278 § 3 kk w zw. z art. 31 § 2 kk, art. 34 § 1 i 2, art. 35 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk Sąd wymierzył P. D. karę trzech miesięcy ograniczenia wolności z jednoczesnym obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w miesiącu. Jako podstawę orzeczenia przyjął Sąd treść przepisów ustawy kodeks karny w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. albowiem są dla oskarżonego względniejsze już tylko z tego względu, że aktualnie może Sąd wymierzyć karę ograniczenia wolności do lat 2, podczas, gdy do 30 czerwca 2015 r. czyn oskarżonego zagrożony był karą ograniczenia wolności do 12 miesięcy.

Sąd uwzględnił również okoliczność, że wartość wyrządzonej przez P. D. szkody była niewielka, co wpływa łagodząco na rozmiar sankcji karnej.

W ocenie Sądu orzeczonej kara ograniczenia wolności spełnia cele kary (zapobiegawcze i wychowawcze), w szczególności z uwagi na fakt, iż sprawca przyznał się do zrzuconego mu czynu, żałował jego popełnienia, przeproszał.

Kara orzeczonej ma wymiar realny i podlega wykonaniu w przeciwieństwie do kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania. Kara winna stanowić dla oskarżonego wyraźny sygnał, że jego czyn nie pozostaje bezkarny.

Niezasadne było orzeczenie w stosunku do P. D. kary grzywny, ponieważ dochody sprawcy, jego stosunki majątkowe lub możliwości zarobkowe uzasadniały przekonanie, że sprawca grzywny nie uiszczy i nie będzie jej można ściągnąć w drodze egzekucji.

O wynagrodzeniu należnym obrońcy z urzędu orzekła Sąd na podstawie § 14 ust. 1 i 2 § 16 Rozporządzenia Ministra Spr. w dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd w całości zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych i nie wymierzył mu opłaty, albowiem przemawia za tym jego sytuacja majątkowa.

(...) Paweł Rampała